

Sygn. akt X GC 222/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Kornelia Żminkowska
Protokolant:	Paula Nowosielecka

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2017 r. w Szczecinie

na rozprawie

w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.

przeciwko M. B. (1)

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego M. B. (1)

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.

o zapłatę

I. oddała powództwo główne,

II. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. na rzecz pozwanego M. B. (1) kwotę 2417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu,

III. zasądza od pozwanego wzajemnego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. na rzecz powoda wzajemnego M. B. (1) odsetki ustawowe liczone od kwot:

- 13810,50 zł od dnia 30 października 2013 r. do dnia 8 listopada 2013 r.,

- 3073,46 zł od dnia 30 października 2013 r. do dnia 19 grudnia 2013 r.,

IV. oddała powództwo wzajemne w pozostałym zakresie,

V. zasądza od powoda wzajemnego M. B. (1) na rzecz pozwanego wzajemnego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. kwotę 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt X GC 222/15

UZASADNIENIE

W dniu 18 lipca 2014 roku powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. wniosła do Sadu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim pozew przeciwko pozwanemu M. B. (1) o zapłatę kwoty 5.142, 08 euro z ustawowymi odsetkami od dnia 10 marca 2014 roku oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powódka wskazała, że łączyła ją z pozwanym umowa o współpracy w ramach której zobowiązał się on do pozyskiwania na rzecz powódki zleceń w branży budowlanej, za które to usługi otrzymywał wynagrodzenie w wysokości określonej w aneksie. Powódka podała, że z uwagi na niedochowanie formalności w zakresie niezbędnych do podjęcia kursów bhp na terenie Niemiec pozwany zaproponował powódce aby jej pracownicy wykonywali prace budowane – montaż i demontaż rusztowań na rzecz niemieckiej spółki – pod szyldem (...) Firma Budowlana spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O.. Rozliczenie miało następować na podstawie tabeli godzinowej otrzymywanej od głównego zleceniodawcy, zaś wynagrodzenie w ramach tej usługi płacone miało być na rzecz pozwanego, który następnie miał uiszczać wynagrodzenie na rzecz powódki za świadczone przez jej pracowników usługi. Powódka podniosła, że faktury obciążające pozwanego wystawiane były na podstawie ewidencji godzin pracy pracowników powódki rejestrowanych przez firmę (...) i wysyłanych drogą mailową. Strona podała, że wystawiła fakturę VAT nr (...) na podstawie wykazu godzin pracy pracowników powódki za okres miesiąca września i października 2013 roku, która opiewała na kwotę 16.082, 87 zł – i która uiszczona została częściowo w zakresie kwoty 734, 40 euro, a nadto fakturę nr (...) r na kwotę 12.300 euro, która uiszczona została co do kwoty 9000 euro. W konsekwencji łączna kwota do zapłaty na rzecz powódki wynosi 18 647, 48 euro. Powódka podała, że była zobowiązana do zapłaty na rzecz pozwanego wynagrodzenia za świadczone przez niego usługi na kwotę: 5.535 euro (faktura nr (...)); 3.936 euro (faktura nr (...)) oraz 4.034, 40 euro (faktura nr (...)), w konsekwencji czego dokonała kompensaty wzajemnych roszczeń.

W dniu 2 września 2014 roku Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany wniósł sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania. W pierwszej kolejności podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej. Z ostrożności procesowej oświadczył, iż dokonuje potrącenia kwoty 58.629, 22 zł wynikającej z faktur VAT nr: (...), (...)/14, 0015/01/2014. W uzasadnieniu pozwany przyznał, że łączyła go umowa o współpracy z dnia 1 września 2013 roku. Pozwany podniósł, iż powódka nie przedłożyła żadnych dokumentów z których wynikałaby ilość wykonanych przez powódkę robót na budowie, w tym nie przedłożyła korespondencji mailowej odnośnie ilości przeprowadzonych godzin. Pozwany podniósł, że roboty na budowie, które wykonywać miała powódka były robotami liczonymi za wykonaną pracę, stawka zaś liczona była akordowo, nie natomiast za godzinę pracy. Strona wskazała również, iż to powódka nie dostarczyła na czas dokumentów do zgłoszenia jej w niemieckich urzędach przed rozpoczęciem wykonywania robót na terenie Niemiec i z tego względu nie mogła podjąć wykonywania robót we własnym imieniu. Pozwany wskazał, że wskazane w treści wiadomości mailowych liczby godzin stanowiły jedynie prognozę.

Postanowieniem z dnia 14 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Szczecin – Centrum w Szczecinie.

W dniu 19 marca 2015 roku pozwany (powód wzajemny) M. B. (1) wniósł pozew wzajemny przeciwko powódce (pозwanej wzajemnej) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. o zapłatę kwoty 56.284, 26 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia: dla faktury VAT nr (...) od dnia 30 października 2013 roku; nr (...) od dnia 4 lutego 2014 roku, nr (...) od dnia 4 lutego 2014 roku oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wzajemny powołując się zawartą umowę ramową o współpracy wskazał, iż na kwotę dochodzoną pozvem składa się kwota 16.883, 96 zł (4.034, 40 euro) tytułem nieterminowego złożenia dokumentów związanych z podpisaniem umowy; kwota 16.374, 15 zł (3.936 euro) w zakresie zapłaty za certyfikaty (...) dla pozwanej wzajemnej wymagane przez przepisy prawa niemieckiego oraz kwota 23.026, 15 zł (5.535 euro) tytułem wynagrodzenia powoda wzajemnego w stosunku do każdej godziny pracownika pozwanej wzajemnej – 2,50 euro. Powód wskazał, że w stosunku do powództwa głównego wniósł jedynie z ostrożności procesowej zarzut potrącenia.

W piśmie z dnia 14 kwietnia 2015 roku pozwany (powód wzajemny) wskazał, iż cofa zarzut potrącenia podniesiony w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym oraz podniósł, iż roszczenie powódki jest niezależne, natomiast jako pozwana wzajemna uznała roszczenie powoda wzajemnego w całości.

W piśmie z dnia 2 czerwca 2015 roku powódka (pozwana wzajemna) zakwestionowała żądanie pozwanego, kwestionując zasadność wystawienia przez niego VAT dochodzonych pozwem wzajemnym. W zakresie faktury VAT nr (...) pozwana wzajemna wskazała, iż wierzytelnością nią objęta wygasła wskutek potrącenia jej z wierzytelnościami przysługującymi pozwanej wzajemnej oświadczeniem z dnia 3 lutego 2014 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 września 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. oraz M. B. (1) zawarli umowę ramową o współpracy, na mocy której wykonawca zobowiązał się do pozyskiwania na rzecz zamawiającego zleceń, negocjowania warunków ich realizacji oraz przygotowywania lub opiniowania umów dotyczących kontraktów na roboty budowlane, roboty specjalistyczne oraz roboty związane z montażem oraz demontażem rusztowań, a nadto udzielania zamawiającemu pomocy w realizacji wskazanych robót.

Zgodnie z § 3 ust. 1 wynagrodzenie dla wykonawcy (prowizja) za usługi świadczone przez wykonawcę na rzecz zamawiającego może być ustalone kwotowo (ryczałt) lub wskaźnikiem procentowym od dochodu, obrotu lub stawką jednostkową od przepracowanych godzin roboczych oddelegowanych pracowników zamawiającego lub metodą mieszaną na przykład ryczałtowa kwota za uruchomienie kontraktu + stawka jednostkowa przemnożona przez przepracowane godziny robocze pracowników zamawiającego. Zgodnie z ust. 2 sposób obliczania wynagrodzenia dla wykonawcy będzie ustalany w formie aneksu do niniejszej umowy każdorazowo po pozyskaniu kolejnego kontraktu przez wykonawcę na rzecz zamawiającego. Wysokość wynagrodzenia jest kwotą netto i zostanie powiększona o należny aktualny podatek VAT (§ 3 ust. 3 umowy). Wynagrodzenie wskazane każdorazowo w aneksie do poszczególnych kontraktów może być płatne jednorazowo lub w systemie miesięcznym na rachunek bankowy wskazany przez wykonawcę (§ 3 ust. 4).

W aneksie nr (...) do umowy strony ustaliły, iż wynagrodzenie należne wykonawcy wynosi 2, 50 euro od każdej przepracowanej godziny przez pracowników zamawiającego.

Dowód:

- ramowa umowa o współpracy k. 22-25, 79-82,
- aneks nr (...) do umowy k. 26, 83,
- zeznania świadka M. M. (1) k. 322,
- zeznania świadka R. H. k. 323,
- przesłuchanie pozwanego M. B. (1) k. 593.

M. B. (1) udzielał pomocy w nawiązywaniu kontaktów z kontrahentami na rynku niemieckim, wprowadzał współpracujące z nim spółki na ten rynek. M. B. (1) organizował szkolenia w ramach których spółki mogły uzyskać certyfikat (...).

Dowód:

- zeznania świadka A. J. k. 253-253v,
- zeznania świadka L. Ł. k. 267,

- przesłuchanie pozwanego M. B. (1) k. 593.

W związku z niedochowaniem wymogów formalnych pozwalających na wykonywanie prac budowlanych przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. na terenie stoczni w W. i R. (Niemcy) M. B. (1) w ramach współpracy stron umożliwił pracownikom spółki wykonywanie tych prac w ramach (...) Firma Budowlana spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T..

Dowód:

- zeznania świadka A. J. k. 253v,
- przesłuchanie pozwanego M. B. (1) k. 595

W dniu 10 września 2013 roku M. B. (1) (jako wykonawca) zawarł z (...) Firma Budowlana spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. umowę, której przedmiotem było wykonanie montażu rusztowań na terenie stoczni w W. i R. – Niemcy. Należne wynagrodzenie określone zostało na kwotę 40. 900 euro.

W dniu 8 października 2013 roku sporządzony został protokół odbioru robót polegających na montażu rusztowań w stoczni w W. oraz R. gdzie zamawiającym był (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością natomiast wykonawcą M. B. (1). W protokole wskazano, iż prace były wykonywane od 12 września 2013 roku do dnia 30 września 2013 roku i obejmował roboty montażu

9. 630 m³ rusztowań – w tym 7. 530 m³ rusztowań w W. i o 2.100m³ w R. o łącznej wartości 40. 900 euro.

Dowód:

- protokół odbioru robót k. 95,
- umowa nr (...) k. 96-97,
- zeznania świadka A. J. k. 253,
- przesłuchanie pozwanego M. B. (1) k. 595

W dniu 13 września 2013 roku P. H. (1) na zlecenie M. B. (1) przeprowadził szkolenia w których udział brali pracownicy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R..

W dniu 1 listopada 2013 roku wystawione zostały certyfikaty (...) dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. oraz jej pracowników biorących udział w szkoleniu.

Dowód:

- certyfikaty (...) k. 89- 91,
- zeznania świadka P. D. k. 340-341,
- zeznania świadka A. K. k. 401,
- zeznania świadka W. H. k. 473,
- przesłuchanie pozwanego M. B. (1) k. 593, 596.

Rozliczenie finansowe w ramach umowy (...) z dnia 10 września 2013 roku zawartej pomiędzy M. B. (1) a (...) Firmą Budowlaną spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. miało charakter ryczałtowy – przewidywało

określoną kwotę wynagrodzenia – 40 900 euro za zamontowanie określonej ilości rusztowań – 7.530 m³ w stoczni w W. i 2.100 m³ w stoczni w R..

Rozliczenie prac wykonywanych na budowie stoczni odbywało się w ten sposób, iż dokonywane były obliczenia ilości wykonanych metrów kwadratowych rusztowań, następnie na tej podstawie sporządzany był protokół będący podstawą do ustalenia wysokości należności za wykonane prace.

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. wykonywali prace montażu i demontażu rusztowań w W..

Dowód:

- pismo (...) Firma (...) k. 165,
- zeznania świadka A. J. k. 253v,
- zeznania świadka L. Ł. k. 267.
- zeznania świadka M. M. (1) k. 322,
- zeznania świadka M. M. (2) k. 330,
- zeznania świadka A. K. k. 401,
- zeznania świadka W. H. k. 473,
- zeznania świadka J. J. k. 503,
- przesłuchanie pozwanego M. B. (1) k. 593-595

W dniu 4 marca 2013 roku M. B. (1) wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. fakturę VAT nr (...) na kwotę 3.960 euro (15 288, 41 zł) tytułem świadczonych usług – formalności związanych z rozpoczęciem działalności na terenie Niemiec z terminem płatności ustalonym na dzień 11 marca 2013 roku.

Dowód:

- faktura VAT (...) k. 29.

W dniu 19 września 2013 roku M. B. (1) wystawił (...) Firma Budowlana spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.562, 06 euro (23 528, 63 zł) tytułem przeprowadzonego szkolenia (...) z terminem płatności ustalonym na dzień 26 września 2013 roku.

W dniu 27 września 2013 roku M. B. (1) wystawił (...) Firma Budowlana spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. fakturę VAT nr (...) na 4.606, 75 euro (19, 469, 05 zł) tytułem wynagrodzenia zgodnie z umową z dnia 14 listopada 2012 roku z terminem płatności ustalonym na dzień 4 października 2013 roku.

W dniu 27 września 2013 roku M. B. (1) wystawił (...) Firma Budowlana spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. fakturę VAT nr (...) na 7.012, 98 euro (29.671, 92 zł) tytułem wynagrodzenia zgodnie z umową z dnia 14 listopada 2012 roku z terminem płatności ustalonym na dzień 7 października 2013 roku.

W dniu 2 października 2013 roku M. B. (1) wystawił (...) Firma Budowlana spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. fakturę VAT nr (...) na 25 224,84 euro (106 524, 50 zł) tytułem prowizji zgodnie z umową z dnia 14 listopada 2012 roku z terminem płatności ustalonym na dzień 5 października 2013 roku.

W dniu 10 października 2013 roku M. B. (1) wystawił (...) Firma Budowlana spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. fakturę VAT nr (...) na 5.522, 06 euro (23 198, 17 zł) tytułem wynagrodzenia zgodnie z umową z dnia 14 listopada 2012 roku z terminem płatności ustalonym na dzień 17 października 2013 roku.

W dniu 11 października 2013 roku M. B. (1) wystawił (...) Firma Budowlana spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. fakturę VAT nr (...) na 32 718 euro (137 147, 31 zł) tytułem wynagrodzenia zgodnie z umową z dnia 9 października 2013 roku – montaż i demontaż rusztowań z terminem płatności ustalonym na dzień 18 października 2013 roku. W dniu 11 października 2013 roku Firma Budowlana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. przelała na rachunek bankowy należący do M. B. (1) kwotę 32 718 euro tytułem płatności za te fakturę.

W dniu 14 października 2013 roku M. B. (1) wystawił (...) Firma Budowlana spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. fakturę VAT nr (...) na 193, 01 euro (807, 96 zł) tytułem wynagrodzenia zgodnie z umową z dnia 14 listopada 2012 roku z terminem płatności ustalonym na dzień 21 października 2013 roku.

W dniu 28 października 2013 roku M. B. (1) wystawił (...) Firma Budowlana spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. fakturę VAT nr (...) na 2 851, 12 euro (11 949, 09 zł) tytułem wynagrodzenia zgodnie z umową z terminem płatności ustalonym na dzień 28 października 2013 roku.

W dniu 28 października 2013 roku M. B. (1) wystawił (...) Firma Budowlana spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. fakturę VAT nr (...) na 17 589 euro (73 715, 50 zł) tytułem rozliczenia umowy z terminem płatności ustalonym na dzień 31 października 2013 roku. W dniu 29 października 2013 roku Firma Budowlana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. przelała na rachunek bankowy należący do M. B. (1) kwotę 17 589 euro tytułem płatności za te fakturę.

W dniu 29 października 2013 roku M. B. (1) wystawił (...) Firma Budowlana spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. fakturę VAT nr (...) na 20 398, 32 euro (85 275, 18 zł) tytułem wynagrodzenia zgodnie z umową z terminem płatności ustalonym na dzień 31 października 2013 roku.

Dowód:

- faktury VAT k. 114-124, 166, 168,
- pismo (...) Firma (...) k. 165,
- potwierdzenie przelewu k. 167,
- potwierdzenie przelewu k. 169,

W dniu 22 października 2013 roku M. B. (1) wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.043, 40 euro (16 883, 96 zł) tytułem opłaty za nieterminowe złożenie dokumentów związanych z podpisaniem umowy – zwrot poniesionych kosztów z terminem płatności ustalonym na dzień 29 października 2013 roku.

W dniu 20 stycznia 2014 roku M. B. (1) wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. fakturę VAT nr (...) na kwotę 3.936 euro (16.374, 15 zł) tytułem świadczonych usług związanych z uzyskaniem certyfikatu (...) terminem płatności ustalonym na dzień 2 lutego 2014 roku.

W dniu 20 stycznia 2014 roku M. B. (1) wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.535 euro (18 720, 45 zł) tytułem świadczonych usług związanych z projektami budowlanymi z terminem płatności ustalonym na dzień 2 lutego 2014 roku.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 17, k. 28, 92,
- faktura VAT nr (...) k. 18, 94
- faktura VAT nr (...) k. 27, 93.

W dniu 30 września 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. wystawiła M. B. (1) fakturę VAT nr (...) na kwotę 24. 600 euro tytułem wykonanych usług montażu i demontażu rusztowań z terminem płatności określonym na dzień 7 października 2013 roku. W dniu 15 października 2013 roku M. B. (1) przełał na rachunek bankowy należący do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. kwotę 24. 600 euro tytułem płatności za te fakturę.

W dniu 31 października 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. wystawiła M. B. (1) fakturę VAT nr (...) na kwotę 12.300 euro tytułem wykonanych usług montażu i demontażu rusztowań z terminem płatności określonym na dzień 7 listopada 2013 roku. W dniu 18 listopada 2013 roku M. B. (1) przełał na rachunek bankowy należący do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. kwotę 9.000 euro tytułem płatności za te fakturę.

W dniu 11 grudnia 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. wystawiła M. B. (1) fakturę VAT nr (...) na kwotę 16 082, 87 euro tytułem wykonanych usług montażu i demontażu rusztowań z terminem płatności określonym na dzień 18 grudnia 2013 roku.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 19,
- potwierdzenie przelewu k. 37, 98,
- faktura VAT nr (...) k. 20,
- potwierdzenie przelewu k. 36, 99
- faktura VAT nr (...) k. 21.

W wiadomości mailowej z dnia 17 września 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. przekazała dane do faktury dotyczącej opłaty za nieterminowe złożenie dokumentów związanych z podpisaniem umowy na kwotę 3.280 euro. W wiadomości mailowej z dnia 19 września 2013 roku pracownik (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. zwróciła się do M. B. (1) o wskazanie za ile osób wystawiona faktura dotycząca szkolenia (...). W dniu 1 listopada 2013 roku wystawione zostały certyfikaty (...) dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. oraz jej pracowników biorących udział w szkoleniu.

W wiadomościach mailowych z dnia 7 stycznia 2014 roku M. B. (1) oraz spółka (...) o wzajemnych rozliczeniach. W treści wiadomości spółka wskazała, że należna M. B. (1) prowizja wynosi 4.582, 50 euro, która została zaksięgowana częściowo w fakturze nr (...) oraz 3.500 euro związane z certyfikatem (...).

W wiadomości mailowej z dnia 14 stycznia 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. poinformowała M. B. (1), iż przekazała do biura rachunkowego fakturę go obciążającą, jednocześnie wskazując, iż oczekuje na faktury przez niego wystawione.

W wiadomości mailowej z dnia 29 stycznia 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. poinformowała o otrzymaniu certyfikatów (...) i konieczności wystawienia faktury.

Dowód:

- korespondencja mailowa k. 39-41,
- korespondencja mailowa k. 52-55, 84-89,
- certyfikaty (...) k. 89- 91,
- wiadomości mailowe k. 188-193,
- zeznania świadka L. Ł. k. 267,
- zeznania świadka M. M. (1) k. 323,
- zeznania świadka P. D. k. 340-341,
- przesłuchanie pozwanego M. B. (1) k. 594.

W dniu 30 stycznia 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. oraz M. B. (1) rozwiązali umowę ramową o współpracy zawartą w dniu 1 września 2013 roku w trybie natychmiastowym.

Dowód:

- rozwiązanie umowy k. 35.

W piśmie z dnia 30 stycznia 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. wskazała, że dokonuje kompensaty zobowiązań wynikających z faktury nr (...) na kwotę 4.034, 40 euro z należnościami wynikającymi z faktur nr: (...) na kwotę 3.300 euro oraz (...) na kwotę 16.082, 87 zł. Spółka wskazała, że po dokonaniu kompensaty do zapłaty na jej rzecz pozostaje kwota 15.348, 47 euro.

W odpowiedzi, w piśmie z dnia 3 lutego 2014 roku M. B. (1) oświadczył, iż dokonuje potrącenia kwoty 15. 348, 47 euro z kwotą 13. 505 euro mu przysługującą z faktur VAT nr (...) w wysokości 4.034, 40 euro, nr 15/01/14 w wysokości 3.936 euro oraz nr 16/01/2014 w wysokości 5.535 euro.

W piśmie z dnia 4 marca 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. wskazała, że dokonuje kompensaty zobowiązań wynikających z faktur nr (...) na kwotę 3.936 euro oraz nr (...) na kwotę 5.535 euro z należnościami wynikającymi z faktury nr (...) na kwotę 16.083, 87 euro. Spółka wskazała, że po dokonaniu kompensaty do zapłaty na jej rzecz pozostaje kwota 5.877, 47 euro.

Pismami z dnia 4 marca 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. wezwała M. B. (1) do zapłaty kwoty 5.877, 77 euro wynikającej z faktury nr (...).

W odpowiedzi M. B. (1) wskazał, iż nie uznaje roszczenia co do zasady ani wysokości, a z ostrożności procesowej celem wykazania kwoty, która miałaby przysługiwać wzywającej do zapłaty spółce wnosi o przedłożenie protokołów odebranych prac.

Dowód:

- kompensata z dn. 30.01.2014 r. k. 30,
- kompensata z dn. 4.03.2014 r. k. 38,
- wezwanie do zapłaty z dn. 4.03.2014 r. k. 31,
- wezwanie do zapłaty k. 33-34,
- pismo M. B. z dn. 12.03.2014 r. k. 32,

- pismo M. B. z dn. 3.02.2014 r. k. 187,

W dniu 30 stycznia 2014 roku Firma (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. wystawiła M. B. (1) fakturę na kwotę 2.344, 96 zł tytułem obciążenia kosztami przepustek z terminem płatności ustalonym na dzień 14 lutego 2014 roku.

Dowód:

- faktura Firmy (...) sp. z o.o. k. 56,
- zeznania świadka A. J. k. 254v,

Pismem z dnia 23 czerwca 2014 roku M. B. (1) wezwał (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. do zapłaty kwoty 56. 284, 26 zł tytułem faktur nr (...) obejmujące należności za projekt budowlany w W., wynagrodzenie i zwrot kosztów za uzyskanie certyfikatów (...) oraz odszkodowania za nieterminowe złożenie dokumentów i zwrot kosztów.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dn. 23.06.2014 r. k. 100-101.

Postanowieniem z dnia 19 marca 2015 roku Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim utrzymał w mocy postanowienie Prokuratury Rejonowej w Stargardzie Szczecińskim z dnia 21 listopada 2014 roku o umorzeniu dochodzenia w sprawie doprowadzenia w dniu 1 października 2013r. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 23 429, 62 zł polegającym na wprowadzeniu w błąd, co do autentyczności certyfikatów odbycia wiążanego z zasadami bezpieczeństwa szkolenia (...) przez pracowników w/w firmy, które to certyfikaty miały potwierdzać uprawnienia wymagane do dalszego działania na rynku budowlanym.

Dowód:

- postanowienie k. 195-197,
- przesłuchanie pozwanego M. B. (1) k. 593.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo główne okazało się nieuzasadnione, natomiast powództwo wzajemne okazało się uzasadnione jedynie w niewielkiej części.

W rozpoznawanej sprawie powódka (pозwana wzajemna) domagała się od pozwanego (powoda wzajemnego) kwoty 5.142, 08 euro za wykonane przez pracowników powódki prace budowlane – montaż i demontaż rusztowań na terenie stoczni znajdujących się w Niemczech. Powódka wskazywała bowiem, iż w ramach współpracy stron pozwany umożliwił wykonywanie pracownikom powódki tychże prac pod szyldem innego przedsiębiorstwa, za które to pracę otrzymywał wynagrodzenie z którego następnie miał obowiązek rozliczyć się z powódką. Kwota dochodzona pozwem ustalona została przy uwzględnieniu dokonanych kompensacji kwot przysługujących powódce – 3.330 euro (faktura VAT nr (...)) oraz 16.082, 87 euro (faktura VAT nr (...)) z należnościami przysługującymi pozwanej. Powództwo wzajemne obejmowało natomiast w istocie wynagrodzenie za świadczone usługi w ramach zawartej pomiędzy stronami umowy współpracy w tym zwrot poniesionych kosztów w związku z nieterminowym złożeniem dokumentów – w kwocie 16.883, 96 zł ((...)), usług związanych ze sporządzeniem projektów budowlanych w kwocie 18 720, 45 zł ((...)) oraz związanych z uzyskaniem certyfikatu (...) na kwotę 16. 374, 15 zł ((...)).

W związku z powyższym ustalić należało, że źródłem zarówno powództwa głównego jak powództwa wzajemnego był łączący strony stosunek zobowiązaniowy w postaci umowy o współpracy. Na mocy wskazanej umowy pozwany (powód wzajemny) jako wykonawca zobowiązał się do świadczenia na rzecz powódki (pозwanej wzajemnej) określonych usług polegających na pozyskiwaniu zleceń, negocjowaniu warunków ich realizacji, przygotowywania lub opiniowania kontraktów związanych z robotami budowlanymi i udzielania pomocy w realizacji wskazanych robót, natomiast powódka (pозwana wzajemna) zobowiązała się do zapłaty wynagrodzenia za te usługi. To właśnie w ramach tej współpracy stron pozwany, z uwagi na sytuację polegającą na niespełnieniu wymagań formalnych przez powódkę co uniemożliwiało pracę jej pracowników na terenie Niemiec, zorganizował możliwość ich pracy „pod szyldem” innego przedsiębiorstwa zajmującego się pracami budowlanym, które to przedsiębiorstwo uiszczać miało na jego rzecz wynagrodzenie za wykonane przez pracowników powódki pracę i z którego to wynagrodzenia miał się następnie z nią rozliczyć.

Wyżej opisany stosunek zobowiązaniowy łączący strony należało zakwalifikować jako umowę nienazwaną, najbardziej zbliżoną do umowy o świadczenia usług, o której mowa w art. 750 k.c. W myśl tego przepisu do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie z art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Przechodząc do rozważań merytorycznych Sąd w pierwszej kolejności oceniał zasadność roszczenia głównego. Wstępnie zaznaczenia wymaga, iż dochodzona przez powódkę (pозwaną wzajemną) kwota 5.142, 08 euro – obejmowała należności za świadczone przez jej pracowników usługi montażu i demontażu na terenie stoczni w Niemczech stwierdzone fakturami nr (...), które to należności zostały pomniejszone przez wpłatę pozwanego (9.000 euro) oraz dokonane przed wszczęciem powództwa potrącenia.

Zaznaczyć należy, iż obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), natomiast ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Jeżeli więc, materiał zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie twierdzeń. Oznacza to, że jeżeli strona na której spoczywał ciężar dowodu nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń ponosi ona ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia. Nie jest natomiast rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.).

Oczywistym było zatem, że to na powódce (pозwanej wzajemnej) spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności przemawiających za istnieniem oraz wysokością zgłoszonych roszczeń, któremu to obowiązkowi – w ocenie Sądu – nie sprostała. Nie przedstawiła bowiem materiału dowodowego pozwalającego na dokonanie przez Sąd ustaleń potwierdzających jej stanowisko – a więc, że przysługują jej należności za wyżej wskazane, wykonane usługi w wysokości wynikającej z wystawionych przez nią faktur – a więc również w części przekraczającej dokonane przez pozwanego wpłaty oraz kwoty, które uległy umorzeniu na skutek potrącenia.

Z analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż pracownicy powódki (pозwanej wzajemnej) w ramach współpracy spółki z pozwanym (powodem wzajemnym) M. B. (1) wykonywali pracę na terenie stoczni znajdującej się w W. (Niemcy). Celem zrealizowania takiej możliwości M. B. (1) zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. umowę na wykonanie montażu rusztowań na terenie W. i R., w ramach której to spółki pracownicy powódki (pозwanej wzajemnej) wykonywać mieli pracę budowlane. Zauważyć należy, iż w świetle zeznań świadków oraz pisma spółki (...) wynagrodzenie należne M. B. (1), a w konsekwencji powódce uzależnione było od ilości wykonanych prac – metrów kwadratowych rusztowań. Rozliczenie pomiędzy stronami następować miało na podstawie protokołów zdawczo – odbiorczych.

Biorąc pod uwagę powyższe za nieznajdujące uzasadnienia należy uznać twierdzenia powódki (pозwanej wzajemnej), iż pozwany (powód wzajemny) zobowiązał się do przekazywania jej wynagrodzenia w zakresie wykonanych przez jej pracowników prac w odniesieniu do liczby przepracowanych przez nich godzin. Z powyższego wynika bowiem, iż podstawą rozliczenia stron nie była stawka godzinowa, a ilość prac wykonanych i odebranych. Powódka (pозwana wzajemna) natomiast w żaden sposób nie potwierdziła zakresu wykonanych prac, w szczególności nie wykazała aby jej pracownicy wykonali je w ilości uzasadniającej wystawienie faktur na określoną w nich wysokość. Wobec nieprzedłożenia przez powódkę dokumentów wykazujących ilość wykonanych prac – który to element determinował wysokość należnych jej kwot z tego tytułu, brak było podstaw do przyjęcia, iż zasadne było żądanie pozwu obejmujące pozostałe po zapłacie pozwanego (powoda wzajemnego) oraz potrąceniach należności.

Odnosząc się natomiast do powództwa wzajemnego wskazać należy, iż powódka (pозwana wzajemna) ustalając kwotę żadaną pozwem uwzględniła dokonane wcześniej potrącenia przysługujących jej wierzytelności z wierzytelnościami z tytułu wynagrodzenia przysługujących pozwanemu (powodowi wzajemnemu), których następnie dochodził on powództwem wzajemnym. W świetle powyższego ustalić należało, iż przed wszczęciem powództwa pозwana należności tych nie kwestionowała. Wykonanie przez pozwanego (powoda wzajemnego) usług w ramach umowy ramowej współpracy zawartej pomiędzy stronami, za które należne było mu wynagrodzenie, nie budziło także wątpliwości Sądu. Z zeznań świadków oraz przesłuchania strony wynika, iż pozwany (powód wzajemny) wykonywał na rzecz powódki (pозwanej wzajemnej) usługi polegające m.in. na udzielaniu pomocy w nawiązywaniu kontaktów z kontrahentami na rynku niemieckim, wprowadzał spółki z nim współpracujące na rynek niemiecki. M. B. (1) organizował również szkolenia, w tym zlecił przeprowadzenie przez P. H. (2) szkolenia w którym brali udział pracownicy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. i w konsekwencji czego zarówno spółka jak i pracownicy będący udział w szkoleniu otrzymali certyfikaty (...). Wykonanie tychże usług potwierdza również zgromadzona w aktach sprawy korespondencja mailowa, w której spółka (...) przekazała M. B. (1) dane do faktury dotyczącej opłaty za nieterminowe złożenie dokumentów, potwierdziła jego należność z tytułu prowizji oraz usług związanych z uzyskaniem certyfikatu (...) czy też wskazała na konieczność wystawienia faktur za te usługi.

Mając jednak na uwadze, iż dochodzone pozwem głównym oraz wzajemnym należności były przedmiotem licznych oświadczeń stron o dokonaniu ich wzajemnego potrącenia, Sąd w dalszej kolejności odniósł się to tej kwestii.

Wstępnie zaznaczyć należy, że potrącenie jest czynnością materialnoprawną, która dokonuje się poprzez złożenie drugiej stronie i wywołuje skutek w postaci wzajemnego umorzenia wierzytelności do wysokości wierzytelności niższej (art. 498 § 2 i art. 499 zd. 1 k.c.). Stosownie do treści art. 499 k.c. potrącenia dokonywa się przez oświadczenie złożone drugiej stronie, które to oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe. Natomiast jak wynika z art. 498 § 1 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym.

W okolicznościach sprawy pierwsze oświadczenie o potrąceniu złożone zostało przez powódkę (pозwaną wzajemną) w piśmie z dnia 30 stycznia 2014 roku w którym wskazała ona, iż dokonuje kompensaty zobowiązań wynikających z faktury nr (...) na kwotę 4.034, 40 euro z należnościami jej przysługującymi z tytułu faktur (...) na kwotę 3.300 euro oraz (...) na kwotę 16.082, 87 euro. W piśmie wskazała, iż do zapłaty na jej rzecz pozostaje kwota 15.348, 47 euro. Kolejne oświadczenie o potrąceniu złożone przez pozwanego (powoda wzajemnego) w piśmie z dnia 3 lutego 2014 roku w którym wskazał on, iż dokonuje potrącenia należnej pозwanej kwoty 15.348, 47 euro z przysługującą mu kwotą 13.505 euro wynikającą z faktur nr (...) (4.034, 40 euro), nr 15/01/14 w wysokości 3.936 euro oraz nr 16/01/2014 w wysokości 5.535 euro. W kolejnym piśmie z dnia 4 marca 2014 roku powódka (pозwana wzajemna) oświadczyła, iż dokonuje kompensaty zobowiązań wynikających z faktur (...) na kwotę 3.936 euro oraz nr (...) na kwotę 5.535 euro z należnościami wynikającymi z faktury nr (...) na kwotę 16.083, 87 euro, w konsekwencji do zapłaty na jej rzecz pozostaje kwota 5.877, 77 euro.

W świetle powyższego ustalić należało, iż zarówno powódka (pозwana wzajemna) jak i pozwany (powód wzajemny) składali oświadczenia o potrąceniu należności im przysługujących wynikających z faktur: względem powódki (pозwanej wzajemnej) (...) oraz (...), natomiast względem pозwanego (powoda wzajemnego) 10/10/2013, 15/01/14 oraz 16/01/2014.

Oznacza to więc, iż należność przysługująca pозwanemu (powodowi wzajemnemu) w kwocie 4.023, 40 euro ((...)) potrąciła się z należnością przysługującą powódce (pозwanej wzajemnej) w kwocie 3.300 euro ((...)). Podkreślenia wymaga, iż oświadczenie o potrąceniu miało moc wsteczną od chwili kiedy stało się możliwe – a więc w świetle art. 498 § 1 k.c. od momentu kiedy obie te wierzytelności stały się wymagalne. Zauważyć należy, iż kwota 4.023, 40 euro stała się wymagalna w dniu 30 października 2013 roku, natomiast kwota 3.300 euro w dniu 8 listopada 2013 roku. W konsekwencji w dniu 8 listopada 2013 roku obie te wierzytelności były już wymagalne, a więc potrącenie stało się możliwe i w tym właśnie dniu wystąpił skutek potrącenia w postaci umorzenia się wierzytelności do wysokości wierzytelności niższej – a więc do kwoty 3.300 euro. Oznacza to, iż od dnia wymagalności faktury (30 października 2013 roku) do momentu wystąpienia skutku potrącenia (8 listopada 2013 roku) wierzytelność pозwanego (powoda wzajemnego) istniała, a więc powódka (pозwana wzajemna) była zobowiązana do jej zapłaty. Istotnym jednak w okolicznościach sprawy ma fakt, iż wierzytelność przysługująca pозwanemu (powodowi wzajemnemu) umorzyła się wskutek potrącenia jedynie w części -a więc w zakresie kwoty 3.300 euro, co zgodnie z przyjętym w fakturze kursem euro (4, 815) stanowi kwotę 13.810, 50 zł. W pozostałej części – a więc w zakresie kwoty 3.073, 46 zł (734, 40 euro) wierzytelność ta została potrącona z wierzytelnością przysługującą powódce (pозwanej wzajemnej) w kwocie 16.083, 87 euro ((...)). Możliwość potrącenia tychże kwot wystąpiła z chwilą wymagalności faktury nr (...) – a więc w dniu 19 grudnia 2013 roku. Dopiero w wyniku tego potrącenia wygasła pozostała część wierzytelności pозwanego (powoda wzajemnego) wynikająca z faktury (...) w kwocie 3.073, 46 zł (734, 40 euro), co oznacza, że w okresie od dnia 30 października 2013 roku do dnia 19 grudnia 2013 roku (dnia wystąpienia skutku potrącenia w postaci umorzenia wierzytelności w tej kwocie), powódka (pозwana wzajemna) była zobowiązana do jej zapłaty. W dalszej kolejności potrąciły się należności przysługujące pозwanemu (powodowi wzajemnemu) w kwocie 3.936 euro ((...)) z wierzytelnością pозwanej w pozostałej nieumorzonej kwocie 15.349, 47 euro ((...)) ze skutkiem na dzień 3 lutego 2014 roku (wymagalności faktury (...)), w końcu zaś wierzytelność pозwanego (powoda wzajemnego) w kwocie 5.535 euro ((...)) z wierzytelnością powódki (pозwanej wzajemnej) w pozostałej nieumorzonej kwocie 11 413, 47 euro ((...)) ze skutkiem na dzień 3 lutego 2014 roku (wymagalności faktury późniejszej (...)). W świetle powyższego na dzień 3 lutego 2014 roku wszelkie należności pозwanego (powoda wzajemnego) zostały umorzone, a więc nie istniały. Biorąc pod uwagę wysokość należności określonych w wystawionych przez powódkę (pозwaną wzajemną) fakturach po jej stronie pozostawała nieumorzona wierzytelność w kwocie 5.878, 47 euro, w zakresie której 5.142, 08 euro powódka dochodziła pözmem głównym. Jednak jak wskazane zostało powyżej zasadność tej kwoty nie została wykazana przez powódkę.

Mając na względzie powyższe rozważania zasadnym okazało się jedynie zasądzenie odsetek ustawowych za okres w którym wierzytelność pозwanego (powoda wzajemnego) istniała, a więc powódka (pозwana wzajemna) była obowiązana do jej zapłaty – a więc od kwoty 13.810, 50 zł od dnia 30 października 2013 roku do dnia 8 listopada 2013 roku oraz od kwoty 3.073, 46 zł od dnia 30 października 2013 roku do dnia 19 grudnia 2013 roku. W pozostałym zaś zakresie powództwo należało oddalić, gdyż wierzytelności pозwanego (powoda wzajemnego) wygasły wskutek złożonego przez niego oświadczenia o potrąceniu.

W tym miejscu zwrócić należy uwagę, iż bez znaczenia w okolicznościach sprawy pozostaje cofnięcie przez pозwanego (powoda wzajemnego) podniesionego w sprzecznie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym zarzutu potrącenia. Odróżnić należy bowiem zarzut potrącenia który w istocie stanowi rodzaj czynności procesowej od oświadczenia o potrąceniu, które jest instytucją prawa materialnego i wywołuje skutki materialnoprawne. Oświadczenie o potrąceniu z uwagi na tego rodzaju charakter prawny nie może być więc przez stronę je składającą „cofnięte” w toku procesu. Ma ono charakter konstytutywny i z chwilą jego dojścia do adresata wywołuje skutek umorzenia wierzytelności ze skutkiem ex tunc (art. 498 § 2 k.c.). W wypadku złożenia zatem skutecznego oświadczenia o potrąceniu, skutek prawny następuje z mocy prawa niezależnie od dalszych czynności składającego oświadczenie,

a jedynym wyjątkiem jest cofnięcie oświadczenia za zgodą drugiej strony lub powołanie się na wady oświadczenia woli uregulowane w art. 82 – 88 kc (zob. wyrok SN z dnia 22 stycznia 2015 r. sygn. akt I CSK 690/13). Natomiast jak wskazano zostało powyżej pozwany (powód wzajemny) oświadczenie o potrąceniu złożył w piśmie z dnia 3 lutego 2014 roku.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o treści przedłożonych do akt dowodów z dokumentów. Żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, a i w ocenie Sądu nie budziły one żadnych wątpliwości. Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków oraz przesłuchanie pozwanego M. B. (1) nie znajdując podstaw by odmówić im wiary. Sąd wziął również pod uwagę zeznania R. H. w zakresie w którym korespondowały one z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Odnośnie zeznań świadka J. J. Sąd miał na uwadze, iż świadek ten nie miał wiedzy o okolicznościach istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Zaznaczyć również należy, iż ostatecznie odezwa o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka W. Ś. została zwrócona przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku bez wykonania z uwagi na fakt, iż świadek nie stawił się wyznaczonych terminach rozprawy, a w wyniku nakazania przymusowego doprowadzenia świadka na rozprawę ustalone zostało, iż świadek pod wskazanym adresem nie jest znany.

O kosztach procesu w sprawie Sąd orzekł na podstawie art. 100 i 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

W punkcie II sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach postępowania w zakresie powództwa głównego. W związku z oddaleniem powództwa w całości stroną wygrywającą okazał się pozwany, który poniósł koszty w postaci opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 2.400 zł (ustalonego na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu). Należało zatem zasądzić od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2.417 zł tytułem kosztów procesu.

W punkcie IV sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach w zakresie powództwa wzajemnego. W świetle art. 100 zd. 2 kpc Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania. Z uwagi na to, iż w zakresie powództwa wzajemnego na uwzględnienie zasługiwała jedynie niewielka część żądania odsetkowego ustalić należało, iż stroną, która uległa co do nieznaczej części swego żądania, a w konsekwencji na rzecz której koszty postępowania powinny zostać zwrócone jest pozwana wzajemna. Na poniesione przez nią koszty w łącznej wysokości 3.617 zł złożyła się opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz koszty wynagrodzenia pełnomocnika (ustalone na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu).